

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1934 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Φίλοι Έταῖροι,

Τὸ διὰ τῆς ψήφου τῶν Ἑταίρων κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐκλεγέν Δ. Συμβούλιον, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἐλπίδας, ὅς ἐπ' αὐτὸ ἐστῆριζαν οἱ ἐκλέξαντες, πᾶσαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος κατέβαλε προσπάθειαν ἵνα καὶ τοὺς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας προαγάγῃ καὶ τοὺς οικονομικοὺς αὐτῆς πόρους ἐξασφαλίσῃ καὶ αὐξήσῃ.

Ὡς τὸ πέρυσιν ἀποχωροῦν Συμβούλιον εἶχε τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρει, τὰ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐτήσια ἐπιδόματα, ἕνεκα τῆς πτώσεως τῆς δραχμῆς καὶ τῆς ἄλλης οικονομικῆς κεχεξίας, εἶχον ἐλαττωθῆ κατὰ 40 ὄλας χιλιάδας δραχ. ἐτησίως. Τοῦ μειονεκτήματος τούτου ἡ ἐπ' ἀνόρθωσις συντόμως ἐπεξετήθη, χαίρομεν δὲ σήμερον ἀναγγέλλοντες ὅτι, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Προέδρου ἡμῶν, ἡ μὲν ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἠύξησε κατὰ πέντε χιλιάδας ἐτησίως τὸ ἐπίδομά της, κατὰ δέκα πέντε δὲ χιλιάδας ὑπεσχέθη νὰ αὐξήσῃ τὸ ἰδικὸν της ἐπίδομα ἢ Πάγκειος Ἐπιτροπὴ, χάρις εἰς τὴν πρόθυμον ἐπέμβασιν τοῦ πολυτίμου ἡμῶν Συμβούλου κ. Φιλίππου Δραγούμη.

Τὸ Δ. Συμβούλιον χρηστὰς ἐπ' ἴσης τρέφει ἐλπίδας ὅτι θ' αὐξηθῆ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐτησία πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιχορήγησις. Ἐν εἰς ταῦτα προσθέσῃ τις ὅτι, χάρις εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Τιπάλδου, ἐπετεύχθη ἡ ἐξόφλησις τοῦ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ ἐκ δραχμῶν 13.688.90, πρὸς δὲ ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ πώλησις τῆς Ἐπετηρίδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ καὶ ὅτι τακτικώτατα κατεβλήθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν Ἑταίρων, τότε θὰ ἔχη τὸ μέτρον τῶν ὑπὲρ τῆς οικονομικῆς εὐεξίας τῆς Ἑταιρείας προσπαθειῶν τοῦ Δ. αὐτῆς Συμβουλίου.

Πέρυσιν ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου τοῦ ἑταίρου Τάκη Κανδηλώρου «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνεγεροσίας». Ἡ τύπωσις ὄντος τοῦ ἔργου ἤρχισε, μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν ὁμοῦ τοῦ δεκάτου πέμπτου τυπογραφικοῦ φύλλου, ὁ συγγραφεὺς, δυστυχῶς, ἀπεβίωσε καὶ οὕτως ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἀφ' ἑνὸς ἐστερήθη πολυτίμου ἑταίρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα ἀξιόλογον ἔργον.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται τάσις σὺχί μόνον συλλογῆς ἀντικειμένων σχετιζομένων μὲ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην καὶ τὸν Βυζαντινὸν βίον, ἀλλὰ καὶ ζωγραφίσεως διαφόρων Βυζαντινῶν θεμάτων ἐπὶ τοίχων, ὑφασμάτων, ἐπίπλων, κτλ. Ἡ Ἑταιρεία, ἐπιθυμοῦσα νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς φιλοβυζαντινοὺς γνήσια πρότυπα πρὸς μίμησιν εἰλημμένα ἔκ Βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν, τέμπλων, ἀγγείων, πινακίων κτλ. ἐσκέφθη νὰ ἐκδώσῃ λεύκωμα περιέχον τοιαῦτα ἔγχρωμα σχέδια ὡς καὶ μίαν ἐπ' ἴσης ἔγχρωμον σειρὰν τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτοῦ εἰς διάφορα μονογράμματα ἐπὶ ἐπιστολῶν, ἐπίπλων, ἀγγείων, χειρομάκτρων καὶ τῶν τοιούτων.

Τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν ταύτην πρόθεσιν, τὴν ὁποίαν καὶ καλλιτέχναι ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ ὑποστηρίξωσιν, ἐματαιώσαν λόγοι οἰκονομικοί. Τὰ εἰδικὰ δηλαδὴ ἐργοστάσια, εἰς ἃ ἀπετάθημεν, μᾶς ἐζήτησαν διὰ τὴν τύπωσιν λευκώματος δεκασελίδου, ἐκάστη σελὶς τοῦ ὁποίου θὰ περιεῖχε δέκα δείγματα σχημάτων, δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας, ποσὸν δυσανάλογον, δυστυχῶς, πρὸς τοὺς πόρους τῆς Ἑταιρείας. Ὁ γενναιόδωρος, ὅστις θὰ ὑπεβोधῆται τὴν ἐκδοσὶν ἐνὸς τοιούτου λευκώματος, θὰ ἐδείκνυεν ὅτι οὐ μόνον τὰ ἀνὰ τὰς Βαλκανικὰς χώρας ὡς ἴδια αὐτῶν κυκλοφοροῦντα μεσαιωνικὰ *motives* εἶναι Βυζαντινά, ἀλλὰ καὶ πραγματικὰς ὑπὲρ τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου θὰ περιεῖχεν ὑπηρεσίας.

Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεκλήθη ἐν Σόφια τὸ Δ. διεθνὲς Βυζαντινολογικὸν συνέδριον, εἰς ὃ, ἐπισήμως προσκληθεῖσα, μετέσχεν ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν διὰ τῶν συμβούλων τῆς κ. Φ. Κουκουλέ, Ἄνδρ. Ξυγγοπούλου, Ἀ. Ὁρλάνδου, Β. Λαμπίκη, καὶ τοῦ ἑταίρου κ. Θεμιστοκλέους Βολίδου. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ καὶ ὑπερηφανείας ἀναγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι, σὺχί μόνον ὡς ἄριστα μετὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἑταίρων καὶ αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀντιπροσώπευσαν οὗτοι τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ πολλοῦ λόγου ἀξίας ἀνακοινώσεις ἐνώπιον τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ κοινοῦ ἔκαμαν, αἰτινες μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἠκούσθησαν.

Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν διὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν τιμᾶται τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὰ διεθνή Βυζαντινολογικὰ συνέδρια. Καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἐν Βελιγραδίῳ καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἐν Ἀθήναις μέλη κυρίως τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν ἦσαν τὰ ποιησάμενα σπουδαίας ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις καὶ ἐνεργῶς εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις μετασχόντα.

Αἱ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Σόφιας γενόμεναι ἀνακοινώσεις τῶν Ἑλλήνων, παρακλήσει τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπανελήφθησαν καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ χάριν τῶν ἑταίρων, τοὺς τίτλους δ' αὐτῶν θὰ εὐρωμεν εὐκαιρίαν νὰ μνημονεύσωμεν μικρὸν κατωτέρω.

Τὴν προαγωγὴν τῆς πρὸς τὰ Βυζαντινὰ ἐρεῦνης ἐπιδιώκουσα ἡ Ἑταιρεία, ἔκαμε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα, σειρὰν ἀνακοινώσεων εἰς διάφορα Βυζαντινὰ θέματα ἀναγομένων.

Οὕτως ὁ μὲν κύριος Ἐμ. Πεζόπουλος ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα «μαγικά φιλολογικά», ὁ κ. Ἐμ. Βαμβουδάκης ὠμίλησε «περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Σάμον καὶ περὶ τοῦ ἐν Κέδρω Χριστιανικοῦ βαπτιστηρίου, ὁ κ. Ἄμαντος «περὶ τῆς θέσεως τῶν Χριστιανῶν εἰς τὰ Μουσουλμανικά κράτη», ὁ κ. Ἄνδρεάδης «περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους», ὁ κ. Ἄνδρ. Ευγγόπουλος «περὶ τῶν Ἁγιορειτῶν ζωγράφων τῶν μιμηθέντων τὸν Πανσέληνον», ὁ κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος «περὶ τῶν πηγῶν τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς» ὁ κ. Θ. Βολίδης «περὶ τῶν ἔργων τοῦ Γεωργίου Μοσχάμπαρ», ὁ κ. Ἀ. Κεραμόπουλλος «περὶ τῆς θέσεως τῆς Μακεδονικῆς πόλεως Καισαρείας», ὁ κ. Π. Πατριαρχέας «περὶ τοῦ θησαυροῦ τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς», ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς «περὶ τῶν περὶ τὴν ταφὴν ἐθίμων τῶν Βυζαντινῶν», ὁ κ. Ὁρλάνδος «περὶ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν παλατιῶν τοῦ Μυστραῖ», ὁ κ. Νικ. Καλομενόμενος ἀνεκοίνωσε «παρατηρήσεις τοῦ τινος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ Κωνσταντίνου Παππαρηγοπούλου», ὁ κ. Ν. Καλογερόπουλλος ὠμίλησε «περὶ Βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν ἐργαστηρίων καὶ τοῦ τοῦ Gresco» καὶ τέλος ὁ μὲν κ. Κριαρᾶς «περὶ τοῦ Κρητικοῦ εἰδυλλίου Γύπαρι», ὁ δὲ κ. Φ. Κουκουλῆς «περὶ μιᾶς τοιχογραφίας σφριζομένης ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ τῆς Σόφιας καὶ παριστανούσης τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰ σφονγγᾶτα».

Περίληψεις τῶν ἀνακοινώσεων τούτων θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸν προσεχῆ ΙΑ' τόμον τῆς Ἐπετηρίδος ἡμῶν. (Βλ. τοῦ παρόντος τόμου σελ. 530 κέξ.).

Κατ' ἔτος, ὡς γνωστόν, ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐκδίδει ἓνα τόμον τῆς Ἐπετηρίδος τῆς. Κατὰ τὸ 1934 τὸ Δ. Συμβούλιον σκόπιμον ἔκρινεν, ἀντὶ τόμου μελετῶν, νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τόμον ἀποτελοῦντα τὸ εὐρετήριο τοῦ πλουσίου περιεχομένου τῶν δέκα ἤδη ἐκδοθέντων τόμων. Πόσον χρήσιμον θὰ εἶναι τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐπιμελεία τοῦ κ. Ἐμ. Κριαρᾶ, εἰς τὴν ἔρευναν, εἶναι βεβαίως εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσιν οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὰ Βυζαντινά.

Καὶ ἵνα καὶ εὐχάριστον εἰς τοὺς ἐταίρους δοθῆ ἀνάγνωσμα, ἀπεφασίσθη μετὰ τοῦ εὐρετηρίου νὰ διανεμηθῆ αὐτοῖς καὶ ἐν διήγημα τοῦ κ. Φ. Κουκουλῆ «ὁ Γρηγόριος», μὲ θέμα, φυσικά, ἐκ τοῦ Βυζαντινοῦ βίου εἰλημμένον.

Ἐννοεῖται δ' ὅτι μετὰ τὸ Πάσχα, συνεχιζομένης τῆς ἐπιστημονικῆς προσπαθείας τῆς Ἑταιρείας, θ' ἀρχίσῃ ἡ τύπωσις τοῦ ΙΑ' τόμου. Χαίρομεν δ' ἀνακοινούντες ὅτι ἡ Ἐπετηρὶς ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἡ δεκαετηρὶς πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ ἐορτασθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, μεγάλως τιμᾶται ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δεῖγμα τούτου καὶ αἱ κατὰ τὸ 1934 αἰτήσεις περὶ ἀνταλλαγῆς αὐτῆς, αἵτινες καὶ ἐπραγματοποιήθησαν, μὲ τὰ ἑξῆς ἕξενά περιοδικά: 1) Journal of the Hellenic Studies 2) the Quarterly of the Department of the Antiquities in Palestine 3) Orientalia Christiana periodica 4) Nouvelle Revue Theologique.

Ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν περιοδικῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀντὴν ἤλασαν τὴν Ἑπετηρίδα ἡμῶν μὲ τὰ Θεσσαλικά Χρονικά, τὴν Θεολογίαν καὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Φάρον Ἀλεξανδρείας.

Καὶ ἐπειδὴ περὶ Ἑπετηρίδος ὁ λόγος, λέγομεν ὅτι μίαν σειρὰν πλήρη αὐτῆς ἀπεστείλαμεν δωρεὰν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μονῆς τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, δεῖγμα ἐλάχιστον τιμῆς πρὸς ἱερὰν μονὴν τοσαύτας ἐθνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας παρασχοῦσαν.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνεκήρυξε μέγαν τῆς Ἑταιρείας ἔυθεργέτην τὸν Ἀθανάσιον Μυστακίδην, δωρήσαντα, ὡς κατὰ τὴν περυσινήν γεν. συνέλευσιν ἀνηγγέλθη, τὰ βιβλία καὶ χειρόγραφα τοῦ ἀοιδίου πατρὸς του εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡμῶν. Χάριν τῶν βιβλίων τούτων, τὰ ὅποια τὸ Σεβαστὸν ἐπὶ τῶν Παιδευτικῶν Ὑπουργεῖον ἐπέτρεψε νὰ τοποθετηθῶσιν ἐν μᾶ ἀιθροῦσῃ ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ, χάριν, λέγομεν, τῶν βιβλίων τούτων, παρηγγέλθη ἤδη ἰδιαιτέρα βιβλιοθήκη.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τούτων ἠῤῥησε, — νῦν φθάνουσι τοὺς τετρακισχιλίους τόμους, — ὁ δὲ χῶρος ὁ ἐν τῷ Μουσείῳ παραχωρηθεὶς, δὲν ἐπαρκεῖ, σκέψις γίνεται, ἵνα ταῦτα τοποθετηθῶσιν ἀλλαχοῦ, πρὸς διευκόλυνσιν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν. Αἱ ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου καταβαλλόμεναι προσπάθειαι εἶναι σύντονοι, πιστεύομεν δ' ὅτι οὐχὶ μετὰ πολὺ θὰ εὐρεθῇ ὁ κατάλληλος διὰ τὴν τοποθέτησιν τῆς πολυτίμου αὐτῆς βιβλιοθήκης χῶρος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠῤῥηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων τῆς ἰδιαιτέρας βιβλιοθήκης τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, χάρις εἰς δωρεὰς ἐταίρων, ἡμετέρων καὶ ξένων, καὶ ἄλλων λογίων, οὓς θερμοῦς διὰ τὰς δωρεὰς ταύτας εὐχαριστοῦμεν.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν ἐταίρων ἠῤῥησε κατὰ εἴκοσι καὶ ἕξ, τῶν ἀντεπιστελλόντων κατὰ δύο καὶ τῶν ἐπιτίμων κατὰ ἓν, τὸν γνωστὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου κ. Franz Dölger.

Δυστυχῶς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν ὑμῖν σκληρὰς ἀπωλείας. Κατὰ τὸ 1934 δῆλα δὴ ἀπεχωρίσθησαν τῆς συντροφίας ἡμῶν εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταβάντες πολῦτιμοι ἐταῖροι. Ἐν πρώτοις ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ ἐν Homburg τῆς Γερμανίας ἐπίτιμος ἡμῶν ἐταῖρος Ernst Gerland, ἐρευνητῆς δοκιμώτατος πολλὰ καὶ καλὰ γράψας εἰς τὴν μεσοχρόνιον ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν ἱστορίαν ἀναγόμενα. Ὁ μακαρίτης ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, καθ' ὃν χρόνον ἐπρόκειτο νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἱστορίαν του τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, ἥτις εἰς ἴδιον τόμον θ' ἀπετέλει τμῆμα τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινῆς λογοτεχνίας τοῦ ἀοιδίου Karl Krumbacher τῆς μελλούσης νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς τόμους.

Καὶ ἕτερον ἐρευνητὴν ἀπωλέσαμεν, τὸν ἀοιδίμον Τάκην Κανδηλῶρον, ὅστις οὐ μόνον διὰ τῶν διαφορῶν βραβείων αὐτοῦ ὑπεστήριζεν ἐσχάτως θαυ-

μαστῶς τὰς ἱστορικὰς παρ' ἡμῖν ἐρεῦνας, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διὰ πολλῶν καὶ καλῶν μελετῶν ἠρεῦνήσῃ τὴν τε ἱστορίαν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του Γορτυνίας, ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς, διεφώτισε πρόσωπα καὶ γεγονότα, ἰδίως εἰς τὸν ΙΗ' αἰῶνα καὶ τὴν Ἑθνικὴν Παλιγγενεσίαν ἀναφερόμενα. Τοῦ πολυκλαύστου ἐταίρου τὰ ὄρυς postumum δυστυχῶς δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐκδώσῃ ἡ Ἑταιρεία μας.

Πρεσβύτης σεβαστὸς οὐ μόνον ἐπωφελέστατα ἀπὸ ἐθνικῆς ἐπόψεως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν δράσας, ὅταν εἰς τὴν πατρίδα του Θράκην εὐρίσκειτο, ἀλλὰ καὶ πολυτίμους εἰς τὴν ἐπιστήμην προσενεγκῶν ὑπηρεσίας διὰ τῆς δι' ἰδίων δαπανῶν διενεργείας ἀνασκαφῶν καὶ συλλογῆς μνημείων τέχνης, ἀγαλμάτων, νομισμάτων, μολυβδοβούλλων, ὧν, εἰς τὸ νομισματικὸν ἡμῶν μουσεῖον δωρηθέντων, καλλίστην ἐκδοσὶν ἔκαμεν ὁ κ. Κ. Κωνσταντόπουλλος, ὁ πολυμαθέστατος καὶ πολυσέβαστος ἡμῶν ἐταῖρος, τὸ πρότυπον τοῦ Χριστιανοῦ καὶ Ἑλληνος οικογενειάρχου, ὁ Ἀναστ. Παππᾶ - Σταμούλης μετέστη πρὸς Κύριον πρὸς μεγάλην ἡμῶν λύπην.

Οὐδ' ὑπῆρξε μικροτέρα ἢ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ παλαιοῦ καὶ ἐπιλέκτου ἐταίρου τοῦ ἀοιδίμου Διονυσίου Λοβέρδου, ὅστις ἐκ παραλλήλου ἐξ ἴσου τὸν λόγιον καὶ τὸν κερδῶν θεραπεύων Ἑρμῆν, πολυτίμους εἰς τὴν ἐπιστήμην παρέσχεν ὑπηρεσίας διὰ τῶν θανμασίων αὐτοῦ συλλογῶν, αἵτινες ὡς γνωστὸν καὶ ἐδωρήθησαν εἰς τὸ κράτος.

Ὁ μακαρίτης μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας μας οὐ μόνον ἠθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὕλικῶς αὐτὴν ἐβοήθει, εἶναι δὲ μεγάλη τῆς Ἑταιρείας ἱκανοποίησις ὅτι, ἀποδίδουσα μεταθανατιῶς τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ εὐγνωμοσύνην, θὰ προσφέρῃ τὴν πεφωτισμένην ὑπὲρ τοῦ Μουσείου του συνδρομὴν διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὅστις, κατὰ τὸν νόμον, θ' ἀποτελῇ μόνιμον μέλος τῆς διοικήσεως αὐτὸ ἐπιτροπῆς.

Μεγάλη προσέτι ὑπῆρξεν ἡ λύπη τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ παλαιῶν καὶ προσφιλῶν ἐταίρων τῆς, τῆς κ. Αἰκατερίνης Βαρουξάκη, εἰς ἣν τόσα ὀφείλουσι γενεαὶ ὄλαι Ἑλληνίδων, τοῦ Εὐαγγέλου Στεφάνου καὶ τοῦ Σταματίου Ἑμπεριίκου. Εὐχόμενοι, ἵνα ὁ Ὑψιστος κατατάξῃ τοὺς μεταστάντας ἐν σκηναῖς δικαίων, ζωηρὰν καὶ ἀνεξίτηλον θὰ τηρήσωμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς συνεργασίας αὐτῶν.

Τὴν θεθεῖσαν καλὴν ἀρχὴν τῆς τελέσεως ἐτησίου κατὰ τὴν 29^{ην} Μαΐου μνημοσύνου ὑπὲρ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀκολουθοῦσα ἡ Ἑταιρεία, ἐτέλεσε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ σχετικὸν μνημόσυνον ἐν Χαλκίδι, παρόντων πολλῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως. Κατὰ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο μνημόσυνον τὸν προσήκοντα λόγον εἶπεν ὁ λόγιος ἐταῖρος ἡμῶν κ. Κώστας Μισαηλίδης. Εἰς τὸν σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκίδος κύριον Γρηγόριον ὡς καὶ τὸν Μ. Πρωτοσύγκελλον αὐτοῦ κ. Βασίλειον,

τὰ μέγιστα συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μνημοσύνου, θερμὰς καὶ ἐπὶ τῇ σημερινῇ εὐκαιρίᾳ ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας.

Τὴν ἐκλαίκευτικὴν τῆς προσπάθειαν συνεχίζουσα ἡ Ἑταιρεία μας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔδωκε σειρὰν διαλέξεων κατὰ τὸ διάστημα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, διὰ τὴν εὐμενῆ παραχώρησιν τῆς ὁποίας καὶ πάλιν θερμὰς πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας.

Διαλέξεις ἔκαμον οἱ ἑξῆς:

- 1) Ὁ κ. Φ. Κουκουλῆς μὲ θέμα: «Εἰς τὸν εὐλογημένον οἶκον τοῦ Χριστοφόρου».
- 2) Ὁ κ. Γεώργ. Ἀρβανιτάκης: «Περὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ χάρτου τῆς Μαδηβᾶς».
- 3) Ὁ κ. Νικ. Καλογερόπουλος: «Περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Μεγαρικῆς».
- 4) Ὁ κ. Π. Τρεμπέλας: «Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπισκόπων κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους».
- 5) Ὁ κ. Ἐμ. Πεζόπουλος: «Περὶ Βυζαντιακῶν ἐπιγραμμάτων καὶ ἐκφράσεων ἀναφερομένων εἰς ἔργα τέχνης».
- 6) Ὁ κ. Ν. Λανίτης: «Περὶ μιᾶς Ἑλληνίδος βασιλίσης τῆς Κύπρου τοῦ ΙΕ' αἰῶνος» καὶ
- 7) Ὁ κ. Π. Πουλίτσας: «Περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων τοῦ Γερακίου».

Ἐκ παραλλήλου, ἐννοεῖται, δὲν παρημελήθησαν αἱ ἐκδρομαί.

Οὕτω κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνοίξεως καὶ τοῦ θέρους οἱ ἑταῖροι ἐξέδραμον εἰς Λέσβον ἔνθα, πλὴν τοῦ κάστρου τῆς πρωτεύουσας, ἐπεσκέφθησαν τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Λειμῶνος καὶ τὰς βασιλικὰς Νεαπόλεως καὶ Λουτρῶν ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων κ. Εὐστρατίου Παρασκευαΐδου, ἀναπτύξαντος κατὰ τὸν πλοῦν τοῦ ναυάρχου κ. Ἰ. Θεοφανίδου τὰ τῆς ναυμαχίας τῶν Ἀργινουσῶν.

Ἡ γενομένη ἐν Λέσβῳ ὑποδοχὴ εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ἐκ μέρους τοῦ τε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἰακώβου, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, τῆς οἰκογενείας κ. Σιφναίου καὶ τοῦ κοινοῦ καθ' ὄλου τῶν Λεσβίων ἦτο ὑπερτέρα πάσης περιγραφῆς. Εἰς πάντας, ὅσοι μετὰ τόσης ἀγάπης καὶ τιμῆς μᾶς ὑπεδέχθησαν, ἀπευθύνομεν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν θερμὰς εὐχαριστίας.

Ἄλλη ἐκδρομὴ ἐγένετο εἰς Ὠρωπόν, περὶ τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ὁποίου ὠμίλησεν ὁ κ. Ἀναστ. Ὀρλάνδος, ὅστις ἐπ' ἴσης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Χαλκίδι τελέσεως τοῦ μνημοσύνου ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς Χαλκίδος.

Οἱ ἑταῖροι, ὠδηγήθησαν ἐπ' ἴσης εἰς τὴν παρὰ τὸ Γαλάτσι Ὁμορφην

Ἐκκλησιάν, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ κ. Φ. Κουκουλές, δις δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπου ὁ μὲν κ. Ν. Κυπαρίσσης ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου, ὁ δὲ κ. Ἄνδρ. Συγγόπουλος περὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν μνημείων τῆς, κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περιόδον.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν κληθεῖσα μετέσχε τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς τεσσαρακονταετηρίδος τοῦ Πολωνοῦ καθηγητοῦ κ. Pzychocki διὰ τοῦ ἀντεπιστέλλοντος ἑταίρου τῆς κ. Alexander Turyn, ὅστις καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἑταιρείας γράμματα.

Τὸ Δ. Συμβούλιον χαῖρον διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης ὁμάδος φιλομούσων, ἵνα ἰδρῦσωσιν ἐκεῖ Βυζαντινὸν Μουσεῖον, ἀπέστειλεν προθύμως εἰς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Ν. Τατάκην τὴν περὶ ὀργανώσεως αὐτοῦ ζητηθεῖσαν γνώμην του. Ἐπέτρεψε δ' εἰς τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἐνώσεως, ἵνα μετέχωσι τῶν συγκεντρώσεων τῶν ἑταίρων καὶ προθύμως ἐδέχθη νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὰ εἰδικούς ἐρμηνευτὰς κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν ἐκδρομάς, εἰς μέρη, ὅπου ὑπάρχουσι Βυζαντινὰ μνημεῖα.

Μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας τὸ Δ. Συμβούλιον ἐθρήνησε διὰ τὴν πυρπόλησιν τῆς σεβασμίας καὶ ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Τοῦ κακοῦ γενομένου, δέον νὰ ληφθῶσι τοῦλάχιστον διὰ τὸ μέλλον ἐξασφαλιστικά δι' ὁμοίας περιπτώσεις μέτρα, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν δὲ ταύτην ἔειναν καὶ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, ἧτις συνέστησεν ἤδη τὰ δέοντα, ὅπου, ἔδει προθύμως συναντιλήπτορας πολλοὺς ἐκ τῶν μελῶν ἔχουσα καὶ μάλιστα τὸν ἑταῖρον κ. Στέφανον Γαλάτην.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑταιρείας, παρὰ τὰς δυσκόλους καὶ ἀντιξόους περιστάσεις, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξελίσσονται ὀμαλῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς, χάρις καὶ εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπάθειας τοῦ τε λογιστοῦ ἡμῶν κ. Θ. Γαλάνη καὶ τοῦ εἰσπράκτορος κ. Ἰ. Κιουρτσόγλου. Οὕτω κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 176.148.10, αἱ δὲ δαπάναι εἰς δραχμ. 153.066.10, ἐπομένως ὑπόλοιπον εἰς νέον ἔμεινε ποσὸν 23.082. Ἀφ' ἐτέρου ἔχομεν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένον ποσὸν 90.674.40. Τὸ ρευστὸν ἄρα διαθέσιμον ποσὸν εἰς χεῖράς μας κατὰ τὴν 31^{ην} Δεκεμβρίου 1934 συνεποσώθη εἰς δραχμ. 113.756.40.

Αὐτά, φίλοι ἑταῖροι, εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1934 πεπραγμένα.

Ἐκαμε τοῦτο ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι ἠδυνήθη καὶ ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπέτρεπον, ἐνθαρρυνόμενον καὶ ἀπὸ τὴν ὑμετέραν ἠθικὴν ὑποστήριξιν, δι' ἣν σᾶς εὐχαριστεῖ. Στηριζόμενον δ' ἐπὶ τῆς ὑμετέρας βοηθείας, σᾶς δίδει τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰς προσπάθειας αὐτοῦ, προάγον, ὅση αὐτῷ δύναμις, τὸ ἔργον, οὗτινος φρουρὸς ἐτάχθη.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ 1935

Φίλοι Ἑταῖροι,

Ἐσθεβὲς ἐκπληροῦντες καθήκον, βαρυπενθεῖς ἀναφέρομεν τὰς σκληρὰς εἰς προσφιλεῖς ἑταίρους ἀπωλείας, ἃς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὑπέστη ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία. Κατ' αὐτὸ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύριος Μελέτιος, πρῶτος τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πρόεδρος, ὅστις οὐ μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῆς προεδρείας αὐτοῦ μέγα ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἡμῶν ἰδρύματος, ἀλλὰ καί, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐξ Ἀθηνῶν, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἐπεκούρει αὐτῷ χαίρων διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ πρόδόν του. Πρὸς τὰ σπουδάσματα ἡμῶν ἄλλως εἶχεν οἰκειῶς ὁ ἀοίδιμος, ὡς, πλὴν ἄλλων, καὶ ἡ περὶ τοῦ Μωσαϊκοῦ χάρτου τῆς Μαθητῶν πραγματεία του δεικνύει.

Μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Παντελῆ Ζωγράφου, ὅστις τρέφων ἄπειρον ἀγάπην διὰ τὸν Βυζαντινὸν κόσμον καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἐπόψεως κάλλιστα αὐτὸν κατανοῶν, ὑπῆρξε δι' ὅλου τοῦ βίου του γόνιμος καὶ ἀθόρυβος καλλιτεχνικὸς ἐργάτης. Ἐστερημένος ὑλικῶν πόρων ὁ ἀοίδιμος καὶ οἰασδήποτε χρηματικῆς ὑποστηρίξεως, τρέφων ὁμως ἔνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τέχνης, ἦν κατὰ οἰκογενειακὴν παράδοσιν ἐκαλλιέργει, ἐπεσκέπτετο Βυζαντινοὺς ναοὺς καὶ μονὰς, μελετῶν, ἀντιγράφων καὶ ὑποδεικνύων ποῦ εὗρισκοντο Βυζαντιναὶ τοιχογραφίαι ἢ φορηταὶ εἰκόνες ἄξια λόγου. Πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἔνθα ὑπάρχουσι Βυζαντινὰ μνημεῖα ἐπεσκέφθη πρὸς τὸν σκοπὸν του ὁ Παντελῆς Ζωγράφος, ὅστις καὶ πολλοὺς Βυζαντινοὺς ἐρειπιῶνας ἐπισταμένως ἠρεύνησεν. Εἰς τὰ ἔργα του — καὶ ἀφήκεν ἀρκετὰ — βλέπει τις τὴν προσήλωσίν του εἰς τοὺς κανόνας τῆς Βυζαντινῆς ζωγραφικῆς, τὴν ὁποῖαν ἠκολούθει, προσαρμόζων αὐτὴν πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν του κατεύθυνσιν. Καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀκόμη μετέβη ὁ ἀοίδιμος, ἵνα ὑποδείξῃ τὴν ἀξίαν τῆς Βυζαντινῆς εἰκονογραφίας, συγγράψας μάλιστα ἐκεῖ καὶ εἰδικὴν πραγματείαν περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζωγραφίζειν τῶν Βυζαντινῶν, ἧτις, δυστυχῶς, ἔμεινεν ἀνέκδοτος. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Παντελῆ Ζωγράφου ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐστερήθη ἐνθουσιώδους συνεργάτου, ἡ κοινωρία χρηστοῦ οἰκογενειάρχου καὶ ἡ τέχνη ἀνιδιοτελοῦς καὶ ἐμπνευσμένου ἐργάτου.

Μετὰ ταῦτα ἐθρηνήσαμεν τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ ἐπὶ βραχὺ ἐκ τῶν πρώτων συμβούλων τῆς Ἑταιρείας διατελέσαντος καὶ διεθνοῦς φήμης ἐπιστήμονος, τοῦ Ἀνδρ. Ἀνδρεάδου, ὅστις οὐ μόνον ἠσχολεῖτο μὲ οἰκονομολογικὰς μελέτας εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐποχὴν ἀναγομένας, ἀλλ' εἶχε στρέψῃ τὴν προσοχὴν του καὶ εἰς τὴν Βυζαντινὴν καὶ μεταβυζαντινὴν περίοδον, ἀρκούσας καὶ λίαν δοκίμους σχετικὰς δημοσιεύσας μελέτας εἰς ἴδια βιβλία καὶ εἰς ἡμέτερα καὶ ξένα περιοδικά. Ὁ θάνατος τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου, τοῦ συγγραφέως τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς δημοσίας Οἰκονομίας,

τοῦ ἐπανελημμένως καὶ εὐδοκιμώτατα ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν Ἑλλάδα εἰς διάφορα διεθνή ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ πρὸ ἔτους καὶ πλέον καὶ εἰς τὸ ἐν Σόφια τέταρτον διεθνὲς Βυζαντινολογικόν, ἀφίνει εἰς τὴν καθ' ὅλου ἐπιστήμην, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλληνικὴν, δυσαναπλήρωτον κενόν.

Ἡ Ἑταιρεία ἐστερήθη ἐπ' ἴσης χρηστοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐκλεκτοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ Κωνσταντίνου Παπαδοπούλλου, ὅστις οὐ μόνον διέπρεπεν ὡς λειτουργὸς τῆς Θεμίδος, ἦν ὡς Ἀρειοπαγίτης καὶ διὰ τῶν νομικῶν του συγγραφῶν εὐδοκιμώτατα ἐθεράπευεν, ἀλλὰ καὶ μέγα ἐνδιαφέρον ἐπεδείκνυεν ὑπὲρ τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τὴν πρόοδον τῶν ὁποίων μετὰ χαρᾶς παρακολούθει. Μετὰ τὸν Παπαδόπουλον ἀπαλώσαμεν τὸν Κωνσταντῖνον Χωρέμην, ὅστις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Κερδῶν θεραπείων Ἑρμῆν, οἰκείως εἶχε καὶ πρὸς τὸν Λόγιον, ἐμπράκτως μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του ἐπιδεικνύων τὴν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν ἀγάπην. Τέλος τοῦ ἡμετέρου ὁμίλου ἀπεσπάρθησαν εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀπελθόντες προσφιλέστατοι ἑταῖροι οἱ Γεώργιος Δονδολῖνος, Σπυριδῶν Κοκόλης, Ἰωάννης Κολύμβας καὶ Γεώργιος Οἰκονόμου, λάτρεις τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου, μετὰ ζήλου τὰς ἐργασίας καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑταιρείας παρακολουθοῦντες καὶ τὸν σκοπὸν τῆς, ὅση αὐτοῖς δύναμις, προάγοντες. Ἐκφράζοντες τὴν βαθυτάτην ἡμῶν λύπην ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν προσφιλῶν καὶ πολυτίμων ἑταίρων, ἄληστον θὰ διατηρήσωμεν τὴν μνήμην αὐτῶν.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος συνεπληρώθη δεκαετία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἡμετέρας Ἐπετηρίδος, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἔγνω νὰ ἑορτάσῃ τὸ Δ. Συμβούλιον. Ὄντως κατὰ τὴν 24^{ην} Φεβρουαρίου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, παρόντων τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, ἀντιπροσώπων τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικῶν σωματείων, τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων, ἑορτάσθη ἡ δεκαετηρίς, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑταιρείας εἰπόντος τὰ δέοντα περὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς συμβολῆς τῆς Ἐπετηρίδος εἰς τὴν περὶ τὰ Βυζαντινὰ ἔρευναν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργεῖον, ἐκτιμῶν τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης προσπάθειαν τῆς Ἑταιρείας, ἐβράβευσεν αὐτὴν διὰ βραβείου 25.000 δραχμῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐτησίου διατιθεμένου πρὸς βράβευσιν διακεκριμένων ἱστοριοδιφῶν, λογογράφων, συλλόγων καὶ ἐπιστημονικῶν σωματείων.

Ἀπὸ τοῦ χώρου τούτου ἐκφράζονται ἅπαξ ἔτι αἱ ἡμέτεραι εὐχαριστίαι πρὸς τε τὸ Σ^{ον} Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν ὡς καὶ πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν, τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον Παρνασσόν, τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν λαογραφικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ ἀποσταλέντα συγχαρητήρια.

Ἑταῖροι ἡμῶν ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν, ἵνα ἡ Ἑταιρεία, χάριν τῶν πολλῶν, προβῇ εἰς ἔκδοσιν λαϊκωτέρων Βυζαντινῶν κειμένων. Θέτοντες εἰς

ἐφαρμογὴν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην, ἀπεφασίσαμεν ἵνα, οἶονεὶ ὡς ἀπαρχήν, ἐκδώσωμεν λεύκωμα περιλαμβάνον ἐγγχρωμα γνήσια Βυζαντινὰ σχέδια καὶ γράμματα προωρισμένα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρότυπα πρὸς ἀντιγραφὴν ἐπὶ τοίχων, σκευῶν, ἐπίπλων, φορεμάτων κτλ., ἵνα οὕτω δοθῇ ὠθησις πρὸς μίμησιν τῆς γνησίας Βυζαντινῆς διακοσμητικῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Ἄν. Ὁρλάνδου, Ι. Δαμβέργη, Ἀνδρέα Ξυγοπούλλου, Φώτῃ Κόντογλου καὶ τῆς κυρίας Ἀγγελικῆς Χατζημιχάλη, ἣτις ἐπελήφθη τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς τῶν σχεδίων. Τὸ λεύκωμα τοῦτο πιστεύομεν ὅτι θὰ παραδώσωμεν εἰς χρῆσιν τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας οὐχὶ μετὰ πολὺ, τὰς δὲ διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ἀπαιτηθησόμενας δαπάνας θὰ καλύψῃ τὸ ποσὸν τοῦ βραβείου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς καὶ αἱ δωρεαὶ τῶν ἑταίρων αἱ γινόμεναι κατὰ τὸ δεῖπνον τὸ παρατεθὲν τὴν ἐσπέραν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς δεκαετηρίδος τῆς Ἐπετηρίδος, ἥτοι δισχίλια δραχμαὶ προσφερθεῖαι ὑπὸ τοῦ κ. Β. Λαμπίκη, δισχίλια ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μανσόλα, δισχίλια ἐπ' ἴσης ὑπὸ τῆς κυρίας Ἀννης Βασιλοπούλλου ὡς καὶ ἀνὰ χίλια προσφερθεῖσαι ὑπὸ τῶν κυρίων Κ. Μισαηλίδου, Ἀγνησιᾶου Βλαντιᾶδου καὶ Παλαιολόγου Σκαμπαβία.

Μετὰ χαρᾶς ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν παρακολουθεῖ τὰς συνεχιζόμενας προσπαθείας τῶν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης λογίων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμπήξωσιν ἐκεῖ σύλλογον πρὸς μελέτην τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης, εἰ δυνατόν δὲ νὰ ἰδρῦσασιν καὶ μεσαιωνικὸν Μουσεῖον, προφορῶς δ' ἀνεκώνωσεν αὐτοῖς τὴν ζητηθεῖσαν γνώμην τῆς ἀποστείλασα καὶ ἀνείγραφον τοῦ καταστατικοῦ τῆς. Εὐχόμενοι πραγματοποιήσιν τῆς εὐγενοῦς προσπαθείας, δηλοῦμεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐβλέπομεν, ἵνα οἱ εἰρημένοι λόγοι ἰδρῦσωσιν ἐν Ἡρακλείῳ παράρτημα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, οἷον προβλέπει καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς.

Ἐνδιαφερόμενοι ἐξ ἴσου διὰ τὰ φιλολογικά, ἀλλὰ καὶ τὰ καλλιτεχνικά μνημεῖα τῆς Βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς περιόδου, ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργείου εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁρειβατικοῦ Συνδέσμου γενομένην ἡμῖν ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν αἱ εἰκόνες τοῦ ἐπὶ τῆς Πεντέλης ἀσκητηρίου τῶν Ταξιαρχῶν κατεστράφησαν ἐπιχρισθεῖσαι δι' ἀσβέστου. Εὐτυχῶς ἡ οἰκεία ὑπηρεσία ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς, ὅτι οὐδεμίαν φθορὰ εἰκόνων ἐγένετο, ἀλλὰ μόνον στερεώσεις τινὲς ἀναγκαῖαι διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κτηρίου.

Κατὰ τὸ 1935 ἔσχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συγχαρῶμεν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν ἐπίτιμον ἡμῶν ἑταῖρον κ. Paulo Emilio Ravelini ἀποχωροῦντα τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τεσσαρακονταετῆ ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς ἔδρας διδασκαλίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις γεραρὰν Ἱατρικὴν Ἑταιρείαν, ἐορτάζουσαν τὴν ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.

Κατὰ τὸ 1934, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἀντὶ τόμου μελετῶν, ἐξεδόθη Εὐρετήριο τοῦ περιεχομένου τῶν δέκα τόμων τῆς Ἐπετηρίδος. Κατὰ

τὸ 1935, συνεχίζοντες τὴν διακοπεῖσαν σειρὰν, ἐξεδώκαμεν τὸν μετὰ χεῖρας ΙΑ΄ τόμον, ὑπερβαίνοντα κατ' ὄγκον πάντας τοὺς προηγουμένους, μὴ ὑστεροῦντα δ' ἐλπίζομεν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ ποιὸν τῆς ὕλης.

Ἀνακοινώσεις κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο τρεῖς ἀνὰ μία ὑπὸ τῶν κυριῶν Ι. Παπαδημητρίου, Φ. Κουκουλέ καὶ Ἑμμ. Πεζοπούλου. Περιλήψεις τῶν ἀνακοινώσεων τούτων καταχωρίζονται ἐν τῷ παρόντι τόμῳ (σελ. 539).

Μνήμονες τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ τελευταίου ἡμῶν αὐτοκράτορος, ἐτελέσαμεν, κατὰ τὴν 29^{ην} Μαΐου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὸ ἐτήσιον τῆς Ἑταιρείας μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων, τὸν προσήκοντα λόγον εἰπόντος τοῦ ἑταίρου κ. Κωνσταντίνου Φιλάνδρου.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλαϊκευτικοῦ προγράμματος τῆς Ἑταιρείας, ἐγένοντο κατὰ τὸ 1935 αἱ ἐξῆς διαλέξεις ἐν τῇ εὐμενῶς παραχωρηθείσῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, εἰς ἣν καὶ αὐθις θερμοῦς ἐκφραζόμεν εὐχαριστίας διὰ τὴν ἣν παρέχει ἡμῖν ὑποστήριξιν.

1) Ὁ Φ. Κουκουλὲς ὠμίλησε περὶ τοῦ Ἱπποδρόμου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τελουμένων Ἱπποδρομιῶν.

2) Ὁ κ. Ἰωάν. Θρηψιάδης περὶ τῶν Χριστιανικῶν νεκροταφείων τῆς Ἑλλάδος.

3) Ἡ κ. Εὐφροσύνη Λόντου-Δημητρακοπούλου περὶ τῆς αὐτοκρατείας Εὐδοκίας τῆς Μακρομβολιτίσης.

4) Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου περὶ τοῦ Θεοδοκοπούλου ὡς Βυζαντινοῦ ζωγράφου.

5) Ὁ κ. Ἑμμ. Πεζόπουλος περὶ λαϊκῶν ᾠσμάτων καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐν Βυζαντίῳ.

καὶ 6. Ὁ κ. Ἰ. Συκουτρῆς. Ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν ἐνὸς Βυζαντινοῦ πατριώτου.

Καὶ ἐκδρομαὶ δὲ ἐγένοντο τέσσαρες· μία εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Βέροιαν περὶ τῆς ἱστορίας, τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μνημείων τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ὁ Σύμβουλος καὶ Ἐφορος Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἄνδρ. Ἐγγόπουλος, δευτέρα εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μονὴν τῆς Φανερωμένης, περὶ ἧς ὠμίλησεν ἡ κυρία Βενετία Κώττα, τοῦ ἑταίρου καὶ ναύαρχου κυρίου Ἰωάν. Θεοφανίδου ὁμιλήσαντος κατὰ τὸν πλοῦν περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, τρίτη εἰς τὴν μονὴν Πεντέλης, εἰπόντος περὶ αὐτῆς τὰ δέοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑταιρείας κ. Φ. Κουκουλέ, καὶ τετάρτη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνος μονὴν ὁσίου Μελετίου τοῦ νέου, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ κ. Ἄνδρ. Ἐγγόπουλος.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ ζήτημα τῆς τοποθετήσεως τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ

δοιδίμου Βασιλείου Μυστακίδου. Ἀποδειχθέντος ἀνεπαρκοῦς τοῦ ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ προφρόνως παραχωρηθέντος χώρου, ἐγένοντο ἐπανειλημμένα ἀπόπειραι πρὸς ἐξεύρεσιν ἄλλου καταλλήλου καὶ κεντρικοῦ, αἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν κατέληξαν, δυστυχῶς, εἰς ἀποτέλεσμα. Ἡ προσπάθεια ὁμως συντόνως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐλπίζομεν προσεχῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Τιμῶντες δὲ τὴν μνήμην τοῦ δοιδίμου ἐπιτίμου ἡμῶν ἑταίρου, ἀπεφασίσαμεν, ἵνα, εἴτε ἐν τῷ προσεχεῖ IB' τόμῳ τῆς Ἑπετηρίδος, εἴτε καὶ ἐν ἰδιαίτερῳ τεύχει, ἐκδοθῇ ἐπιμελεία τοῦ Δ^{οο} κ. Γερασίμου Κονιδάρη, ἐκ τῶν καταλοιπῶν του, ἡ περὶ ἐπισκόπων καὶ ἐπισκοπῶν ἐν σημειώμασι καταλειφθεῖσα μελέτη του.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1935 ἠῤῥησε κατὰ πολλοὺς τόμους προερχομένους εἴτε ἐκ δωρεῶν τῶν ἑταίρων εἴτε καὶ ἐξ ἀνταλλαγῆς διαφόρων περιοδικῶν, εἰς ἃ προσετέθησαν δύο νέα, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἄν. Ὁρλάνδου ἐκδιδόμενον Ἄρχεῖον τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Τωμαδάκι Νεοελληνικὸν Ἄρχεῖον.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους πολλὰ βιβλιοθήκαι καὶ σύλλογοι ἐζήτησαν τὴν εἰς αὐτοὺς δωρεὰν ἀποστολὴν τῶν τόμων τῆς ἡμετέρας Ἑπετηρίδος. Τὸ Δ. Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τῶν κυρίων πόρων τῆς Ἑταιρείας εἶναι καὶ ὁ προερχόμενος ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν τόμων τούτων, ὧν, εἰς ἔνδεκα μετὰ τοῦ Εὐρητηρίου αὐξηθέντων, ἡ τιμὴ εἶναι σημαντικὴ, μετὰ λύπης του ἠρνήθη τὴν δωρεὰν ἀποστολὴν ἀποφασίσαν ν' ἀποστέλλη τοὺς οὕτω ζητούμενους τόμους μετ' ἐκπτώσεως.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν τακτικῶν μελῶν ἠῤῥήθη κατὰ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ, τῶν δὲ ἀντεπιστελλόντων κατὰ τέσσαρα.

Περὶ τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑταιρείας πρόνοιαν λαμβάνον τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐφρόντισεν οὐ μόνον νὰ ἐπιτύχῃ τακτικὴν τῶν συνδρομῶν εἰσπραξίν διὰ τοῦ δραστηρίου εἰσπράκτορος κ. Ι. Κιουρτσόγλου, ἀλλὰ καὶ μερικὴν τῶν πόρων αὐξήσιν νὰ ἐπιδιώξῃ. Οὕτω, πλὴν τῶν δωρεῶν, ἃς προῦκάλεσεν, ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ πολυτίμου Συμβούλου ἡμῶν κ. Φιλίππου Δραγούμη ὑποσχεθεῖσαν εἰς τὸ ἄρτιον καταβολὴν τῆς ἐτησίας χορηγίας τῆς Παγκεῖου Ἐπιτροπῆς, ἣτις, λόγῳ τῶν περιστάσεων, εἶχε περικοπῆ εἰς τὸ ἥμισυ. Τέλος τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τε τὰ μέλη, ἅτινα μετὰ ζήλου εἰργάσθησαν ὑπὲρ διαδόσεως τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐγγραφῆς νέων μελῶν, μάλιστα δὲ πρὸς τὸν Σύμβουλον κ. Σοφοκλέα Χουδαβεργδόγλου - Θεόδοτον πολυτίμους παρασχόντα ὑπηρεσίας εἰς τὸ τμήμα τῆς ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας τῆς Ἑταιρείας.

Τὰ οικονομικὰ τῆς Ἑταιρείας, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, βαίνουσι καλῶς, ὧς θέλει πιστοποιήσῃ διὰ τῆς λογοδοσίας του ὁ ταμίης κ. Β. Λαμπίκης καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις εὔρε πάντα τὰ

βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἐν τάξει, χάρις εἰς τὸν λογιστὴν τῆς Ἑταιρείας κύριον Θ. Γαλάνην, εἰς ὃν δίκαιος ὀφείλεται ἔπαινος.

Κατὰ ταῦτα αἱ μὲν συνολικαὶ εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1935 ἀνήλθον εἰς Δραχμ. 132.671.— (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ Δραχμ. 23.082.— ὑπολοίπου τοῦ προηγούμενου ἔτους 1934).

Αἱ δὲ πληρωμαὶ δι' ἔξοδα Διαχειρίσεως ἐν γένει ἔφθασαν ἐν συνόλῳ εἰς Δραχμ. 111.941.—

Κατὰ συνέπειαν ἀφέθη ὑπόλοιπον εἰς νέον ἔτος 1936 ἐκ Δραχ. 20.730.—

Ἄφ' ἑτέρου ἔχομεν κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ποσὸν Δραχμ. 123.698.30. Ἔρα τὰ ρευστὰ διαθέσιμα τῆς Ἑταιρείας μας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1935 ἀνήλθον εἰς Δραχμ. 144.428.30.

Εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ παρόντος Τόμου δημοσιεύομεν τοὺς Γενικοὺς Ἱσολογισμοὺς τῶν χρήσεων τῶν δύο ἐτῶν 1934 καὶ 1935.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ

ΕΝΕΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον.</i>	
Μετρητά υπόλοιπον κατά την 31/12/1934	23 082.—
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.</i>	
Λ/σμός Καταθέσεων εἰς ὄψιν	
Ἐπίλοιπον κατά την 31/12/1934	90.674 40
<i>Χρεώγραφα.</i>	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῆ Ἐθν. Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος . . .	2.040.—
<i>Ἐπιτηρίδες.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπιτηρίδων Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν μέχρι τέλους 1934 (συμπεριλαμβανομένου καὶ ποσοῦ προπληρωθέντων τυπογραφικῶν	220 000.—
<i>Σήματα Ἐταιρείας.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρδες)	2.700.—
<i>Βιβλιοθήκη.</i>	
Διάφορα Συγγράμματα κλπ. (ὀνομαστικὴ ἀξία) συμπεριλαμβανομένων ἐξόδων παραλαβῆς κλπ. δωρηθέντων βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης Μυστακίδου	25.000.—
<i>Ὑλικά διάφορα.</i>	
Τσιγγογραφήματα (Clichés), πλάκες κλπ. . . Δρχ. 16.850,50	
Μείον μερικῆς ἀποσβέσεως » 6.850,50	10.000.—
	373.496.40

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΞΟΔΑ (Δούνα)

<i>Γενικά Ἐξόδα Διαχειρίσεως.</i>	
Μισθοὶ καὶ Ἀμοιβαὶ Δρχ. 37.300.—	
Ἐντυπα καὶ Γραφικὴ ὕλη » 5.120.—	
Διάφορα ἔξοδα » 4.877,05	47.297,05
<i>Προμήθειαι.</i> Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτικὰ συνδρομῶν κλπ.	9.468,50
Ἀποσβέσεις: Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας τσιγγογραφημάτων κλπ.	6.850,50
Μερικὴ ἀπόσβεσις Βιβλιοθήκης	1.757,90
	65.373,95
Ἐπίλοιπον Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον . .	73 496.40
	138.870,35

Σημ. Αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται.

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1934 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Κεφάλαιον.</i>	
Τὸ σχηματισθὲν κεφάλαιον ὡς οἱ προηγούμενοι Ἰσολογισμοὶ . . .	300.000.—
<i>Κέρδη καὶ Ζημῖαι.</i>	
Ἐπίλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον	73.496.40
<hr/>	
	373.496.40

«ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΕΣΟΔΑ (Δαβείν)

Εἰσπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	37.982.—
» » Δωρεῶν	53.875.60
Τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ.	2.778.70
Εἰσπράξεις καθαρὰὶ ἐκ πωλήσεως Ἐπετηρίδων	18.862.90
Ἐπίλοιπον προηγούμενης χρήσεως 1933	25.371.15
<hr/>	
	138.870.35

Ἀθῆναι τῇ 20 Ἰανουαρίου 1935.

Ὁ Ταμίας
ΒΑΣ. Π. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1 ΙΑΝΟΥ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Ταμείον.</i>	
Μετρητά υπόλοιπον κατά την 31/12/1935	20.730.—
<i>Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.</i>	
Λ/σμός Καταθέσεων εἰς ὄψιν	123.698.30
Ἐπίλοιπον κατά την 31/12/1935	
<i>Χρεώγραφα.</i>	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος	2.040.—
<i>Ἐπετηρίδες.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων κλπ. Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν	190.000.—
<i>Σήματα Ἐταιρείας.</i>	
Ἄξια διαθεσίμων Σημάτων (κονκάρδες)	1.700.—
<i>Βιβλιοθήκη.</i>	
Διάφορα Συγγράμματα κλπ. (ὀνομαστικὴ ἀξία) Δρ. 29.990.—	
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως	3.999.—
	26.000.—
<i>Υλικά διάφορα.</i>	
Τσιγκογραφήματα (Clichés), πλάκες κλπ.	14.543.75
Μεῖον μερικῆς ἀποσβέσεως	2.543.75
	12.000.—
	376.168.30

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)

<i>Γενικά Ἐξοδα Διαχειρίσεως.</i>	
Μισθοὶ καὶ Ἀμοιβαὶ Δρ. 29.600.—	
Ἐντυπα καὶ Γραφικὴ ὕλη	4.913.85
Διάφορα ἔξοδα	4.661.—
	39.174.85
<i>Προμήθειαι.</i> Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτρα συνδρομῶν κλπ. .	9.904.—
<i>Ἀποσβέσεις:</i> Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας τσιγκογραφημάτων κλπ.	2.543.75
Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ ἀξίας Βιβλιοθήκης	3.990.—
Μερικὴ ἀπόσβεσις ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διαθεσίμων Τόμων ἐπετηρίδων, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀξίας τῶν δωρηθέντων κατὰ καιροῦς	35.000.—
	90.612.60
Ἐπίλοιπον Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον	76.168.30
	166.780.90

Σημ. Αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται.

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1935 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧ.
<i>Κεφάλαιον.</i> Τὸ σχηματισθὲν κεφάλαιον ὡς οἱ προηγούμενοι Ἴσολογισμοὶ . . .	300.000.—
<i>Κέρδη καὶ Ζημίας.</i> Ἐπίλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον	76.168.30
376.168.30	

«ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)

Εισπράξεις ἐκ Συνδρομῶν	33.848.—
» » Δωρεῶν	65.477.90
Τόκοι ἐκ καταθέσεων	1.756.—
Διαφοραὶ ἐκ πωλήσεως Τόμων ἐπετηρίδων κλπ.	21.202.60
Ἐπίλοιπον ἐκ προηγούμενης χρήσεως 1934	73.496.40
166.780.90	

Ἀθῆναι τῇ 25 Ἰανουαρίου 1936.

Ὁ Ταμίας
ΒΑΣ. Π. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ